

Bruno Gröning rehabiliteret!

Bayerische Gerichtszeitung, 6.4.1952

Bruno Gröning rehabiliteret!

I maj 1951 måtte retsmødet mod Gröning afbrydes, fordi man ikke kunne blive klar over, om den anklagede havde gjort sig skyldig i forseelse mod heilpraktikerloven. Der skulle indføres en sagkyndig bedømmelse fra "Heidelberg Universitets Psykosomatisk Institut", som skulle påvise, om Gröning overhovedet kunne indordnes under kategorien helbredere eller psykoterapeuter.

Nå, og bedømmelsen forelå! Ganske vist kunne domsmandsretten ved München Landsret II, først på begæring fra statsadvokaten, beslutte sig til at gøre brug af den ved oplæsning i uddrag.

Det, der var nedlagt i denne bedømmelse, syntes mere at være en nedrakning af den anklagede.

Gröning bliver nemlig i denne "traditionelt lægelige" betragtning karakteriseret som en "sjæleligt afvigende personlighed" med sygelig selvhævdelsestrang, der viser et psyko-patologisk fænomen.

II

Et er teori – et andet praksis! Den som vidne og under ed forhørte dr. Trampler derimod, som selv var opgivet af alle læger, og gennem Gröning blev helbredt, beskrev Gröning rent menneskeligt som en mand, der ikke gennem sin "handling", men gennem sin "væren" opnåede helbredelsesresultaterne. Desuden kunne han berette, at Gröning hos de pågældende myndigheder havde søgt om tilladelse som lægekyndig, og at i anledning af hans forhandlinger i indenrigsministeriet ingen ringere end daværende departementchef dr. Schwalber hævdede, at der ikke var noget at indvende mod Grönings helbredende beskæftigelse i "fri kærlighedstjeneste".

Som vidnet dog sagde: "For indretningen af et kursted lod man afgørelsen svæve frit i luften. Men ellers lod man ham være i den tro, at han fik tilladelsen til at helbrede. Der blev imidlertid aldrig givet noget direkte afslag!"

III

Fra myndighedernes side syntes man at drive en "gyngepolitik". Der manglede simpelthen mod til en klar afgørelse. Heilpraktikerloven, som Gröning ikke kunne indordnes under, lod stadig den mulighed stå åben for ham, at hvis han i en praktikanttid under opsigt af en godkendt lægekyndig, indenfor tre år kunne stille bevis for at have et højere antal helbredelsesresultater end gennemsnitligt, kunne han erhverve en endegyldig tilladelse.

Gröning gjorde, som loven befalede, og – kom galt afsted igen! Nu blev han nemlig bebrejdet, at han ikke udførte sin helbredende virksomhed som en "fri kærlighedsgerning", men drev den erhvervsmæssigt. Men vi ville gerne først lære den officielt ansatte Medizinalrat at kende, der levede af luft, mens han mente at kunne hjælpe sine medmennesker.

Men da Bruno Gröning hidtil havde hjulpet utallige medmennesker, men beviseligt ikke havde skadet nogen, så måtte som konsekvens også denne anklage falde sammen som en sæbeboble i vinden, nøjagtig ligesom de tidligere ondsksfulde anklager for bedrag, underslæb og tilbageholdelse af skatterestancer faldt sammen.

IV

Gröning føjede sig i hvert fald efter loven, for han udøvede kun sin helbredende virksomhed under opsigt af den lægekyndige Enderlin, der havde haft praksis i 25 år, og som kunne bevidne, at han personligt aldrig har udbetalt Gröning honorar.

"Hvad han fik", sagde vidnet, "var frivillige gaver i form af penge, kaffe og cigaretter, som hans tilhængere af hele deres hjerte stillede til rådighed for ham.

Dommeren: "Men De har jo brug for en stadig indtægt for at leve, hr. Gröning?"

Gröning: "Ja, men ikke meget. Har jeg noget, så er det godt, har jeg intet, så er det også godt."

Dommeren: "Jeg sagde jo ikke, at De har ført et flot liv!"

Gröning: "Jo da, jeg har ført et flot liv, jeg var nemlig undervejs dag og nat for at hjælpe syge."

V

Stakkels "Psykosomatiske Institut"! Havde du hørt vidnet Rudolf Bachmann, der kaldte et biologisk institut for sit eget, så ville du, for at tale med Virchows ord, være kommet til den overbevisning: "De har bestået Deres eksamen, for der løber for så vidt læger nok omkring her."

Vidnet Bachmann påviste nemlig under ed, at der udgår stråler fra Gröning, der videnskabeligt simpelthen ikke kan forklares. Blot et eksempel: Bachmann viklede i sit mørkekammer flere fotoplader firedobbelt ind i sort papir, og omhyllede for en sikkerheds skyld endnu engang hele pakken i et rødt omslag, der ikke tillod noget lys at trænge igennem. Gröning holdt sin hånd over det omtalte papir og – se der – pladen var belyst! Det var et af eksperimenterne, som beviser, at der endnu er ting mellem himmel og jord, som selv en tre gange doktor endnu ikke kan synge en videnskabelig sang om.

VI

Landsretsdommer dr. Santer, der ikke ville lade sig gøre til slave af paragraffer, fri fandt på grund af bevisførelsen Bruno Gröning efter det gamle grundprincip: "in dubio pro reo", selv om sundhedsstyrelsens repræsentant klart havde foretrukket "in dubio contra reo"

I sin begrundelse fremførte formanden, at retten havde berettiget tvivl om, hvorvidt Grönings arbejde overhovedet kom ind under heilpraktikerloven, da det faldt på et område, som i dag endnu er alt for lidt udforsket! Men frem for alt fremhævede han, at man fra myndighedernes side dengang ikke fandt noget anstødeligt i Grönings virksomhed, og at man endog på højeste sted havde stillet sig velvilligt overfor ham.

Hvad myndighederne altså havde spoleret at mangel på personligt initiativ, skulle retten endnu engang gøre godt på skatteydernes bekostning.

Fortsæt med at helbrede, Bruno Gröning, og hjælp dem, der tror på dig. Fra hvilket hjørne vil man nu skyde imod dig?

Ernest Kolibri

Kilde:

Bayerische Gerichtszeitung. Unabhängige Wochenzeitschrift zur Förderung der Rechtspflege, Augsburg. 6.4.1952, Seite 5.